

Pszczelarstwo

12

ORGAN POLSKIEGO ZWIĄZKU PSZCZELARSKIEGO

1975

Pszczelarstwo

Nr 12 – Rok XXVI – Grudzień

W NUMERZE

procent pszczoł ginących w locie, a zwiększony wysiłek wpływa na skrócenie długości życia zbieraczek. Opłacalna odległość lotu po pożytek jest tym mniejsza, im gorsze są warunki pogody.

Kol. B.T. z rzeszowskiego. Żle umocowana węża pod wpływem wysokiej temperatury i obsiadających pszczoł ulega deformacji, a może także oberwać się, dlatego ważne jest dokładne wprawienie węża.

Do zbrojenia ramek używa się ocynkowany drut żelazny o średnicy 0,4 mm. Druty naciąga się pionowo lub poziomo. Najczęściej stosuje się drutowanie pionowe bez względu na rodzaj ramek, wąsko-wysoka czy szeroko-niska. Wybór narzuca przede wszystkim rodzaj posiadanej miodarki (przy miodarkach promieniowych stosuje się wyłącznie poziome zbrojenie ramek). Dziurkowanie ramek jest uciążliwe i dlatego zamiast przebijania otworów proponujemy nacinanie beleczek w poprzek na głębokość 12,5 mm i naciąganie w tych nacięciach drutu wokół beleczek. Końce drutu zamocowuje się przez owinięcie wokół gwoździków wbitych do krawędzi beleczek przeciwnoległych krańcowym nacięciem. Sposób ten opisuje T. Modzelewski w „Pszczelarstwie” nr 5/69.

Kol. J. D. z Radomia. Pozostawienie w ulach na zimę spadzi (nawet niewielkiej ilości) powoduje rzeczywiście silne osłabienie, a nawet zmarnowanie rodzin. Co jednak powinien Pan zrobić teraz, aby ratować pasiekę? Najlepszym zabiegiem byłoby usunięcie całego zapasu z gniazd i wstawienie plastrów z zasklepionym syropem czy miodem. Ma Pan małą pasiekę, może możliwe byłoby więc wykonanie tych zabiegów w pomieszczeniu, jeżeli temperatura na zewnątrz będzie zbyt niska.

Innym sposobem łagodzącym skutki pozostawienia spadzi, mało kłopotliwym, jest dokarmienie pokarmem stałym. Mogą to być: cukier w kostkach, płytki cukrowe odlane z gęstego syropu, ciasto miodowo-cukrowe. Rozkłada się go na górnych beleczkach zlekką zmoczywszy wodą i okrywa od góry płóciennymi i poduszkami.

Kol. F. Chimowicz przysłał do Redakcji odpowiedź księgarni „Kosmos”, w której chciał zamówić książkę wydaną w Związku Radzieckim pt. „Pczela i ulej”. Z treści odpowiedzi wynika, iż księgarnia ta nie realizuje zamówień na książki radzieckie — odsyła więc Pana Chimowicza do księgarni radzieckiej w Warszawie, ul. Nowy Świat 47. Informację w nr 10 „Pszczelarstwa” podaliśmy na podstawie rozmowy z pracownikiem księgarni „Kosmos”. Niestety, okazała się mylna. Przepraszamy.

Prof. dr L. Bornus — XXV Międzynarodowy Kongres Pszczelarski w Grenoble — str. 2 • **NAUKA PRAKTYCZNA** — **Dr. K. Bis, mgr H. Gręda** — Badania nad ekonomiką pszczelarską — str. 3 • **ZATRUCIA** — **CHOROBY** — **SZKODNIKI** — **Lek. wet. K. Szymanowska-Bielawska** — Pestycydy polichlorowe w miodzie nektarowym — str. 6; **Lek. wet. M. Jeliński** — W sprawie schorzeń grzybiczych występujących u pszczoł — str. 6; **K. Sawicz** — Ja też stosuję piołun — str. 7 • **POŻYTKI I ZAPYLANIE** — **Dr Z. Wilkaniec** — Jeszcze o przegryzaniu przez trzmielce rurek kwiatowych koniczyny czerwonej — str. 8; **W. Bauman** — Rodzina roślin motylkowatych najbogatsza w pożytki dla pszczoł — str. 9 • **ULE—SPRZĘT—URZĄDZENIA** — **Prof. A. Linke, dr J. Prabucki** — Ulobus czyli pasieka w autobusie — str. 10; **J. Stosik** — Mój pawilon pasieczny — str. 12 • **ZA GRANICĄ** — Perspektywy apiterapii — str. 13; Mechanizacja przewozu pasiek w USA — str. 14; W kilku zdaniach — str. 15 • **CZYTELNICZY PISZA** — **Mgr S. Iwanczewicz** — Informacje o pszczelarstwie w byłym powiecie jeleniogórskim — str. 16; **F. Biłko** — Terenowe koła pszczelarzy a zmiany organizacyjne — str. 17; **Z. Ławiński** — Wycieczka do wzorowych pasiek — str. 18 • **KRONIKA ZAŁOBNA** — **Doc. dr R. Niemczuk** — Mój Profesor — str. 19.

Zdjęcie na okładce przedstawia prezydium XXV Międzynarodowego Kongresu Apimondii w Grenoble. Pierwszy od lewej: doc. dr habil. Ryszard Kostecki.

B HOMEPE

Д-р Казимеж Бис, магистр инж. Хелена Гренда — Исследования по экономике пчеловодческого производства — стр. 3 • **Ветврач Крыстына Белявска-Шимановска** — Полихлорные пестициды в цветочном меду — стр. 6 • **Д-р Здзислав Вильканец** — Еще о перегрызании шмелями цветочных трубок красного клевера — стр. 8.

IN NUMMER

Dr. Kazimierz Bis, Dipl. Ing. Helena Gręda — Untersuchungen über die Ökonomik der Bienenproduktion — Seite 3 • **Tierarzt Krystyna Bielawska-Szymanowska** — Polichlor-Pestizide im Nektarhonig — Seite 6 • **Dr. Zdzisław Wilkaniec** — Noch über das Durchbeissen der Rotkleeblütenröhren durch Hummeln — Seite 8.

„Pszczelarstwo” jest organem Polskiego Związku Pszczelarskiego. Redaguje Zespół w składzie: **J. Bobrzecki, Z. Chomińska** (zast. red. naczej.), **A. Demianowicz, E. Gmurczyk, Z. Konopaćka, R. Kostecki, M. Mantey, S. Maryniak** (przewodniczący Zespołu), **W. Ostrowska, P. Popiołek, J. Strachalska** (redaktor naczelny). Opracowanie graficzne — **Barbara Wesołowska**.

Rada Programowa: **R. Anyszkiewicz, J. Batko, A. Błaszak, L. Bornus, D. Budzyn, L. Cieśla, J. Cudała, J. Garczarczyk, J. Guderska, T. Kędracki, B. Kluk, W. Kumko, W. Lechowski, M. Lipiński, S. Maryniak** (przewodniczący Rady), **C. Nowakowski, W. Olendzki, A. Osiecki, W. Szubert, B. Wojnarowicz, J. Woźnica, F. Załeski**.

Wydawca: Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Artykuły i listy należy kierować pod adresem: Red. mies. „Pszczelarstwo” — 00-508 Warszawa, Al. Jerozolimskie 28. Tel. Redakcji: 26-64-51 w. 29.

Cena prenumeraty krajowej: miesięcznie 5 zł, kwartalnie 15 zł, półrocznie 30 zł, rocznie 60 zł.

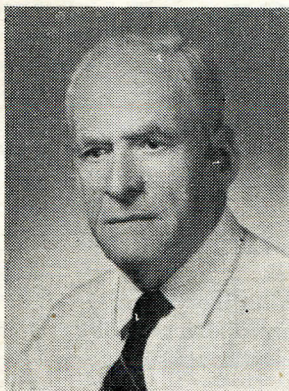
Wszyscy prenumeratorzy indywidualni, jak również instytucje, urzędy, zakłady pracy, szkoły, które mają siedzibę w miejscowościach, gdzie nie ma Oddziałów RSW „Prasa—Książka—Ruch”, opłacają prenumeratę wyłącznie we właściwych dla doręczeń placówkach pocztowych lub u listonoszy w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Natomiast instytucje, urzędy, zakłady pracy, szkoły mające siedzibę w miastach wojewódzkich lub w miastach, gdzie funkcjonują Oddziały RSW „Prasa—Książka—Ruch” zamawiają i opłacają prenumeratę tylko w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa—Książka—Ruch” w terminie do dnia 25 listopada na okresy od początku roku następnego i do dnia 10 dnia miesiąca poprzedzającego dalsze okresy prenumeraty.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje RSW „Prasa—Książka—Ruch”, Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych w Warszawie, ul. Wronia 23, konto PKO Nr 1-6-100024.

Zakłady Graficzne Dom Słowa Polskiego, ul. Miedziana 11, 00-835 Warszawa. Materiał oddano do składania 27.IX.75 r. Zam. 7262. Nakład 25 550. B-97.

INDEKS 27228/37162

W dniu 16 września 1975 roku zmarł we Wrocławiu Profesor inż. Leonard Weber. Urodził się w 1889 roku w Oleśnicy pow. Dąbrowa, gdzie u swego ojca rolnika stawiał pierwsze kroki w pszczelarstwie. Szkołę średnią ukończył w Krakowie. Studiując w Mediolanie architekturę nawiązał ściśle kontakty z włoskimi pszczelarzami — naukowcami i praktykami, bowiem zawsze żywo interesował się pszczołami, ich życiem i hodowlą.

Po powrocie do Polski oddaje się pracy w umiłowanym pszczelarstwie. Pracuje na polu dydaktycznym, naukowym i społecznym. Prowadzi zajęcia na Wydziale Rolni-

czym Politechniki Lwowskiej w Dublinach, w Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie i w Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Snopkowie. Po okupacji zakłada w Polsce Technikum Pszczelarskie w Byczeniu — przez wiele lat jest dyrektorem tej szkoły. Pięknie prowadził wykłady. Nigdy nie używał notatek. Potrafił szczerze zainteresować swoich słuchaczy i zachęcić ich do zajęcia się pszczołami.

Duży jest dorobek piśmienniczy L. Webera. W latach 1919—1959 wydał następujące opracowania i książki: „Ule nadstawkowe amerykańskie”, „Jak zbudować najtańszy i najprostszy ul i jak w nim gospodarować (1925)”, „Ul składany, konstrukcja ula i całoroczna gospodarka w nim”, „Choroby i szkodniki pszczół”, „Wyrób miodów pitnych”, „Hodowla pszczół wg nowoczesnych zasad pszczelnictwa z szczególnym uwzględnieniem gospodarki w ulach amerykańskich czyli nadstawkowych”. Książka ta doczekała się 4 wydań. „Całoroczna gospodarka w pasiece”, „Pasieka” — ilustrowany podręcznik o hodowli pszczół”, „Selekcja i wychów matek pszczelich” (opracowana wspólnie z T. Wawrynem), „Pszczoły i ich produkty”.

Prof. L. Weber przez wiele lat redagował czasopismo „Bartnik Postępowy”, był również korespondentem innych pism fachowych w kraju i zagranicą. Brał czynny udział w wielu Międzynarodowych Kongresach Pszczelarskich. Jako poliglota zdawał sobie doskonale sprawę z trudności, na jakie natrafiają ludzie nie znający języków obcych; opracował podręcznik esperanto.

W czasach okupacji bardzo cierpiał, gdyż Niemcy łączyli z jego osobą i nazwiskiem pewne nadzieje, lecz nawet wtedy, gdy prześladowany przez okupantów rąbał w celach zarobkowych drzewo, pozostał wiernym synem polskiego narodu.

Nie zasklepiął się w swej dziedzinie nauki, miał szeroki wachlarz zainteresowań. Studiował astronomię i był największym samoukiem z tej dziedziny w kraju. Urządził we Wrocławiu planetarium zwiędzane przez mnóstwo ludzi. Z prawdziwą pasją konstruował wahadłowe zegary, które później ofiarowywał swoim przyjaciółom. Ułożył kalendarz wieczny, wykorzystany przez miesięcznik „Problemy”. Pożegnaliśmy Profesora z głębokim żalem.

Doc. dr Rudolf Niemczuk

sieckiego z Wrześni znajdującą się w miejscowości Wódki. Ta wzorowa pasieka w ulach wielkopolskich została niedawno wytruta w 50% przez tamtejszą służbę ochrony roślin, która zastosowała niewłaściwe środki toksyczne. Sprawa w toku — uzgadnia się wysokie odszkodowanie. Kol. Rusiecki ma pszczoły kaukaskie i krzyżówki. Hoduje matki na własny użytek.

Następnym i końcowym etapem była pasieka kol. Czesława Tomczaka w miejscowości Bierzglin, składająca się ze 103 uli wielkopolskich 10-ramkowych z nadstawkami, zasiedlonych przez pszczołę kaukaską i krajową. Gospodarz zademonstrował nam elektryczną miodarkę kasetowo-promienioną na 12 ramek nadstawkowych i na 4 ramki gniazdowe. Obejrzeliśmy doskonale pomieszczenia i sprzęt pszczelarski oraz sposób siarkowania ramek zapasowych w kolumnach poustawianych nadstawek. Pasieka kol. Rusieckiego także zwiedzana jest przez wycieczki zagraniczne.

Ciekawe jest, że wszyscy właściciele zwiedzanych pasiek wyrażali się sceptycznie co do przydatności pszczoły kaukaskiej na ich terenie ze względu na brak czerwonej koniczyny. Opinię pozytywną ma tam raczej pszczoła krajowa, która lepiej wykorzystuje pożytki wczesne.

Pełni wrażeń wróciliśmy do Wrześni na wspólny obiad zarezerwowany przez wspólnych organizatorów i aktyw

tamtejszego Koła, który nam wszędzie towarzyszył. Na pożegnanie wiele miłych słów padło pod adresem zarówno gospodarzy pasiek, jak też zdyscyplinowanej wycieczki. Bogatsi o doświadczenia kolegów z Wrześni i Gniezna wróciliśmy do swych pasiek z myślą o wprowadzeniu niektórych ich ulepszeń na swym terenie.

Zygfryd Ławiński

